

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: R. H.**, zastoupen JUDr. Stanislavem Stunou, advokátem, se sídlem Počernická 3225/2c, Praha 10, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 3. 2005, č. j. 63 Az 96/2004 - 45,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku výše označenému, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2004, č. j. OAM - 1455/VL - 10 - 12 - 2004, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení azylu. Tato kasační stížnost datovaná dnem 27. 4. 2005 byla podána dne 2. 5. 2005, a to osobně u Krajského soudu v Ostravě.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost byla podána včas a zda se jí tak lze věcně zabývat. Podle § 106 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek byl doručen právnímu zástupci stěžovatele ustanovenému soudem pro řízení o žalobě dne 12. 4. 2005 (č. l. 50), nikoliv tedy, jak uvádí stěžovatel (jeho současný právní zástupce) ve svém podání ze dne 29. 12. 2005, totiž že napadený rozsudek byl doručen 21. 4. 2005. Krajský soud rovněž na rozsudku vyznačil nabytí právní moci dnem 12. 4. 2005.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, pak lhůta pro její podání uplynula dne 26. 4. 2005. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 2. 5. 2005, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a kasační stížnost odmítl.

Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani postup krajského soudu, který stěžovatele v listopadu 2005 vyzval k odstranění vad kasační stížnosti (usnesení č. j. 63 Az 96/2004 - 72), neboť odstraňovat vady by bývalo bylo možno jen u kasační stížnosti podané včas, tedy v zákonem stanovené lhůtě.

Byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu